

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

24 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/30 No: 621
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL

AKP'li Bursa Büyükşehir Bld. Bşk.
Alınur Aktaş: "30 Ağustos halkı ilgilendiren bir bayram değil"

ORDULAR! İLK HEDEFİNİZ
AKDENİZ'DİR!

SİZE
DEMİYOR!
SİZLİK Bİ ŞEY
YOK ...

ÇEKİL BE
ŞURDAN!

Yaz Akşamı Hikayeleri

- MİDEMI BULANDIRIYORSUN -

Gün boyunca kızgın güneşin altında resimleri yumuşayan samlar, şimdi akşamın meltemiyle kokularını etrafa salmış ve denizin tuz kokusuyla beraber, fırından çıkmış bir tavuk gibi kızarmış güneşe son dokunuşları yapıyorlardı. "Harbi samın kokusunu unutmusuz valla" diye düşündü Babür... Aklına asık olduğu kızıdan güc bela alabildiği randevu gelmişti... Hali saha masından sıkıp, düşünce alıp hazırlanıp gidecekti... Ama sular kesikti, deodorantı bitmişti gibi bir sürü tersliğin üzerine "en azından ter kokmayayım" diye sam aromalı oda kokusunu sıkıyordu. Kız bununla 5-10 dakika geçirip bi bahaneyle kaçmıştı. "Nerde o sam aroması herde bu gerçek aroma... Arada dağlar kadar fark var... Gerçek aroma gibi yapabilseler o kız 5 dakikada kaçmazdı."

Gerçek sevecek olan kız her halini sevmeliydi... Karı için sürekli hazır kıta, süslü, güzel kokulu mu duracaktı?.. Sonra biraz düşündü... Oturduğu taşın üzerinden, götünü acıtmayacak kadar sağa sola dönüp baktı... Kumsolsuz bi manzara vardı... Gün batımı, cırcır böcekleri, dalgalar, samlar... Tatilden beklentisi buydu işte... Eğer hava yağışlı bulutlu falan olsaydı bu tadı alamazdı... "Aslında batan günün tatilci için hazır olduğu gibi, her an hazır olmalıyım bir kadın için... Tüh amk" diye düşündü... İlişkisi tatil tadında olmalıydı..

"Neyse olan oldu... Burada bi sürü manita var... Yaparım kendime bi tane" diye geçirdi içinden... Ama bunun koca bi palavra olduğunu o da biliyordu... Ne tuhaf, içinden "manita yaparım" diye geçirirken, yine aynı içinden "yxxxgimi yaparım" diye de geçirmişti... 1 tane ben yoktu içinde sandı ki... Birde "Derin Ben" vardı içinde... Acı gersekleri hep o fısıldardı içine... Babür "Derin Ben" in söylediklerine kulak asmazdı... Derin Ben'e kalsa masturbasyon daha yapamazdı... Hah! O kadar da değil..

Sonra manitayla buluşmadan dönüp evde sam aroması kokuları içinde yaptığı masturbasyon geldi... O gün de konuşmuştu derin ben... "Maca gitme sittiret... Kızla buluşacaksın, gücünü harcama" demişti... Derin ben'in dediklerini yapmamıştı ve sonus oda deodorantlı 31 olmuştu... "Tatilden dönünce derin ben'e daha fazla kulak vericem" diye sözleşti içinden... Fakat bu verilen sözlerin, su anda abazalığına bi şansı yoktu...

Güneş suya değmişti... Artık bundan sonrası gözle görülür bi hızla gerçekleşecekti... Güneş suda kaybolana kadar tamamını seyretmeye karar vermişti... Kendisi gibi etrafta gün batımını seyretmeye gelmiş başka insanlar da vardı... Söylerini biki nilerini çıkarmamıştı kimse daha... Gün boyunca güneş altında ısınan vücutları şimdi akşam melteminde kokularını salmışlardı... Kadın kokuyordu... Aslında Babür'ün kadın kokusu diye aldığı şey, güneş kremlerindeki hindistan cevizi ve kakao kokusuydu... Babür uzun zamandır yalnızdı... Hindistan cevizi vercen onu bile seğirdi..

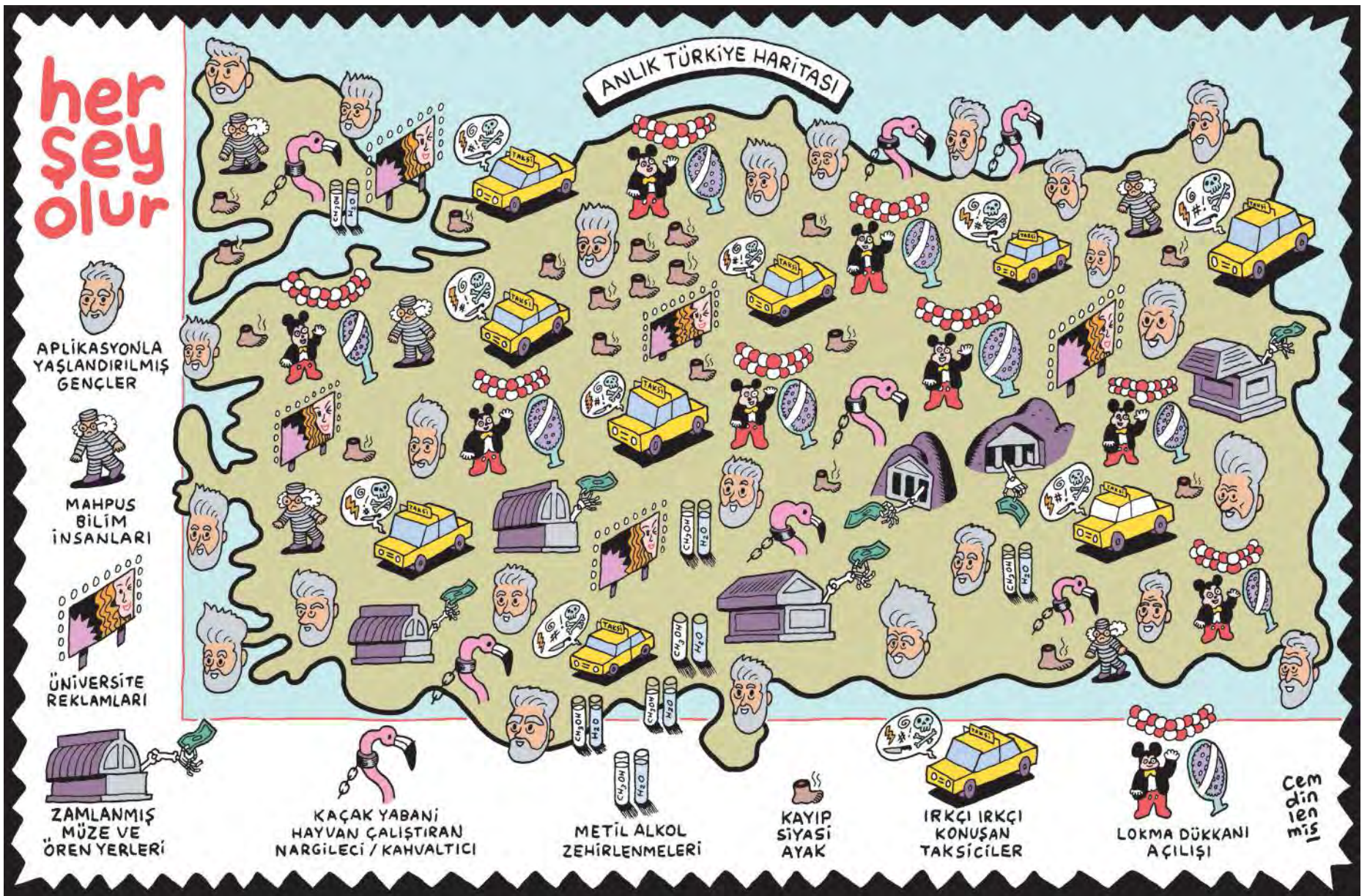

Şağa sola bakarken, batan güneşi kaçırdı. "Neyse, yarın var, sonraki gün var... Daha iki gün var" diye hızla tatil takvimini gözden geçirdi... Ne sabuk bitmişti amk... İki günde manita yapabilir miydi? Şansa bala bi manita yapsa ne güzel olurdu ya... off... Bütün senenin yorgunluğunu alırdı... Bu batan güneş, samlar, su, bu falanda güzeldi ama, Babür'ün genç bünyesinin başka şeylere ihtiyacı vardı... Bir kadınla sevişmesi gerekiyordu... Bu sudaki yansıma nızda kendinize bakmanız, keşfetmeniz gibidir... Nasıl bir erkek olduğunu, kadındaki yansımasından görmesi gerekiyordu... Ama su başında değildi... Yani bi kadını yoktu... Bu, kadınsız çıktığı kaçınılmaz tatildi?..

Oturduğu taşın üzerinden kalktı... Gün batımını seyretmeye gelenler soktan gitmişlerdi... Pansiyonuna doğru yürümeye başladı... "Babür!" diye seslendi bi kadın sesi... Heyecanla sesin geldiği yere döndü... Ta liseden bi kız arkadaşıyla bu... "Yalnız mısın babür!?" diye heyecanla koşarak geldi kız yanına... "Evet" dedi Babür... "Ve son iki günüm" diye ekledi... "İki günün hakkını vermeye ne dersin? Ben de yalnızım, benim de son iki günüm... Pazar dönüyorum ben de, dedi kız... Sarılıp uzun uzun öpüştüler... Çünkü mutlu sonları hakediyoruz sevgili okuyucular... Evet son anda da olsa Babür'ün bir sevgilisi oldu... Eve döner dönmez sam kokusunu attı... Kızla dört sene çıktılar... Sonra medeni bi şekilde ayrıldılar... Ama bunun bi önemi yok... Bizim hikayemiz 5-6 satır önce mutlu sonla bitti... Seni seviyoruz Babür..

→ SON ←

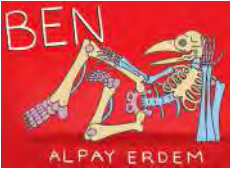

Olumlu dünya

Geçtiğimiz hafta bir arkadaşım
intihar etti. Hoş bir haber
değil haliyle. Yaş da
artık ilerledikçe daha
çok ölümlü olayla
karşılaşıyor insan. Daha
birkaç ay önce de
kanserden kaybettığım
bir arkadaşım vardı... Bu
ve benzeri olaylar, bana
hep hayatın biricikliğini
hatırlatıyor. Arkadaş cenazesi
zaten cenazelerin en üzücüsü.

Başkalarının cenazelerinin yanından geçerken o kadar etkilenmiyoruz da –nedense- tanıdığımız bildiğimiz hayatlar sona erince üzülmüyoruz. Haberlerde gördüğümüz canlara o kadar üzülmüyoruz da evimizdeki kedimiz köpeğimiz yaşam döngüsünün sonuna gelince bunalıyoruz... Artık bana iyice kafası geldi, nerede bir cenaze görsem inceden fenalaşıyorum. Eskisi kadar tepkisiiz değilim artık. Bir yandan da ‘Aynısı benim de başıma gelecek’ diye düşünmeden edemiyor insan. E yani illa ki. Zaten evrim yüzünden kendimizi çoğaltana kadar doğa bize iyi bakıyor, bizi büyütüyor, sonra koyup gidiyor. Çocuğu yaptın yaptın. Yapmadın mı? Canın sağ olsun, seni kenara alalım. Arkadaşları pistten alalım lütfen modeli takılıyor.

Eğlencenin sonu yok, reklamın sonu yok, storylerin sonu yok, mutsuzluğun sonu yok, derdin tasanın da sonu yok gibi görünüyor ama var işte. Zart diye, birden ve aniden, sessizce ve sinsice şalter indi mi, haydi bay baaaay.

Merhaba.
Şu an Ege'de bir tatil köyündeyiz ailecek sevgili okur, ve bu mektubu size buradan yazıyorum. İğrenç bir yer. Size bu

kadarını söylemek isterim ki, gerçekten iğrenç bir yer burası. Şu an bu buradaki üçüncü günümüz ve nasıl kasıldıysam artık, üç gündür kakamı bile yapamadım, varın bunun gerisini siz düşünün. Ben ki her gün kaka yapan bir insanım. Şaşmaz yani. Daha kaka yapmadığım tek bir günümü hatırlamam. Bir de askerliğin ilk günleri böyle olmuştu. Bir ara, artık hiç kaka yapamayacağımı, kaka olayının bittiğini bile düşünmüştüm, fakat daha sonra bitmemiş, onu görmüştüm. Fakat galiba burada bitti. Bundan sonra kaka maka yok arkadaşlar. Öyle bir kasıldım ki burada, hareket edemiyordum. Ben zaten tatil köyü muhabbetine inanılmaz gıcığım. Burada birey olamazsın, kendi kararlarını kendin veremezsin, herkes ne yapıyorsa sen de aşağı yukarı onu yapmak durumundasın. Bir yere gitsen gidemezsin. Çünkü öyle bir yere kondurmuşlardır ki buraları, oralara gidemezsin. Buralardan oralara gideme diye her şeyi planlamışlardır. Plan plan plan. Biz bu sinsilikle başa çıkamayız. Olmaz yani. Olamaz. Ben karşıyım bu tarz tatillere fakat evlilik diye de bir olay var. Çocuk diye bir şey var. Bazen de laf anlatamıyorsun işte. Yok bu defa böyle tatil yapacakmışız. Çocuk için iyi olurmuş. Sanki öbür türlü çocuk için kötü oluyor. Neyse, vara vardı bu iğrenç yere. Öncesinde bir gün Eskişehir, bir gün İzmir, iki gün de Muğla'da kalmıştık. Her şey o kadar güzeldi ki. Her şeyin bu kadar güzel olması zaten bir şeylerin habercisiydi ya, neyse. Geldik bu iğrenç yere. Kapıda girişte bir kargaşa. Vay efendim, arabanızı şuraya koyalım, vay efendim, sizi denizlerden fersah fersah öteye bir yere taşıyalım. Deli çıkacağım. Daha en baştan deli çıkacağım. Kendi arabayı istediğin yere koymadığın bir ortamdan bahsediyorum. Hiç sevmem. Arabanın anahtarını birine teslim ediyorsun, böyle bir şey nasıl sevebilir ki. Sevmem. Neyse, bin bir güçlükte odamıza girebildik. Alt kat istediğimiz halde üst kat vermişler. Camlar ve balkon kapısı hangar kapısı gibi açık. Çocuk buradan atlasa atlar, kimse de bir şey diyemez. En ufak bir koruma, en ufak bir sineklik dahi yok. Yanlış anlaşılma olmasın, hayvan da para kazanıyorlar ama vizyon yerlerde. Burası bu sene el değiştirmiş, herkes şikayetçiymiş, seneye kalmaz batarlar yani.

Televizyon mesela. Yataкта yastığa başını koyuyorsun, televizyon karşı duvarda değil, yan duvarda ve uzak köşede. Ve karşı duvar bomboş bu arada. Yer var yani televizyon için. Yan yan izliyorsun televizyonu, yani izleyemiyorsun. Lavaboda musluk

mesela. O kadar kısa ki musluk, sadece parmaklarının ucunu yıkayabiliyorsun. Ben de oteli etiketleyerek instangram'da hikayemde paylaştım bu durumu. Hemen cevap yazmışlar. Keşke önce bize iletirdiniz diye. Ben de cevap yazdım. Olayın izahsızlığıyla ilgili döşeme yaptım. On dakika sonra bir adam geldi odaya. Elinde musluk. Musluğu değiştireceğim de dedi. Dedim değiştirin madem. Bir süre sonra, musluk değişti dedi. Baktım aynı musluk. E dedim değişmemiş, aynı musluğu takmışsınız. Öbürü dipten sallanıyordu, o yüzden bunu taktım dedi. Dedim gözünüzü seveyim gidin lütfen, şu anda sizinle hiç uğraşamayacağım. Bu arada sifon da bozuktuk, onu da tamir etmiş. Her şey dökülüyor. Ağladım ağlayacağım. O dereceyim. Aslında bu tarz meseleleri ben sorun etmem. Fakat genel bir kasvetli durum olunca, her şey çok daha büyük ve asılmaz ve çirkin görünüyör insanın gözüne. Bu buradaki üçüncü günüm, bir kez bile denize girmedim, girmem de. İnsan mutsuz olduğu yerde denize nasıl girsin. Hazar oynuyor işte kumda, onun başında bekliyoruz, o oluyor. Başka da hiçbir şey olmuyor. Olamaz da. Yemek mesela. Bir yumurta için elinde tabakla on dakika sıra bekliyorsun. Ben hayatta beklemem de, bekliyor

YERALTI ÖYKÜLERİ

“dot.”

1. Bölüm

ERSİN KARABULUT

AMA BÖYLE HABERLER ALINCA ASIL İÇİME OTURAN ŞEY HİÇ Bİ ZAMAN BU OLMADI. İYİ ÜRÜN ALINIR ÇÜNKÜ YANI.

işte insanlar. Emin olun onlar öyle beklerken ben öfkeleniyorum. Çünkü insanın kendisine biraz saygısı olur. Ölürüm yumurtasızlıktan, yine beklemem. Ben zaten oldum olası otel yemeklerini sevmem. En iyisi bile kötüdür. Burada havuz da var. Giren ince hastalığa yakalanıp o gün içinde ölüyor. Velhasılkelam, kendimi burada kapana kısılmış gibi hissediyorum. Hepi topu burada dört gün kalacağız. Bugünü saymazsak sadece bir gün kaldı. Biter elbet bu çile. Ben askerde böyle şafak saymadım. Bir de

bir arkadaşlara rastladık burada. Onlar on günlük tutmuşlar. Olaya hemen uyanıp bir şekilde iptal ettirmişler kayıtlarını ve yarın gidiyorlar. Ama çok uğraşmışlar. Nasıl özendim kendilerine anlatamam. Burası öyle bir yer ki, kaçan kurtulur. Çok ama çok mutsuzum. Gerçekten çok mutsuzum. Æ Hüseyin Karadağlı anlattı. Bir gece eşikle eğlenmeye meyhaneye gidiyor. Dört duble rakı içiyor, kafa çok güzel oluyor. Dansözülü de ortam. Eşinden para istiyor, alıyor. Eşi de o parayla Hüseyin

bir şey alacak zannederken, Hüseyin parayı tak dansözün göğsüne diye sokuşturuyor. Eğlence devam ediyor. Ertesi gün açılıyor Hüseyin ve olaylar oluyolar. Eşi o onların fotoğraflarını çekmiş, fotoğraflar hala duruyor, Hüseyin'in mekana girişi hala yasak. Æ Hoşça kal.

“HEY”
27 Temmuz Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00
bilgi: 0216 345 54 49

Şu yoldan geçen dayının etli kafasını kavrayıp sıkarak, kulağına "sen de güzelsin dayı, sen de tatlısın... Ve biliyor musun? Metal tanrıları Manowar'la aynı gün İstanbul'dasın" diye bağırarak istiyorum. Her koşan erkek çocuğa çelme takasım, her boş boş bakan kediye nah çekesim var. Kusura bakmazsanız Manowar konserine gidiyorum.

Manowar kimdir?

Manowar 1980 yılında "elli lira versem sahneye deri donla çıkar mısın?" iddialaşması sonucunda kurulmuş Amerikalı bir heavy metal grubudur. Manowar daha çok mitolojik tanrılar, "kılıç ve büyü" ve "ikisi aynı anda dalsalar tank mı kazanır, bin atlı mı kazanır yoksa on kişilik özel hareket timi mi kazanır. Hayır, tabi ki manowar kazanır, çünkü tek gerçek metal manowar'dır, bunun böyle olduğunu bizden başka yerden öğrenemezsiniz" hakkında şarkılar yazmakta ve heavy metal türünde eserler vermektedir.

Konser alanına yaklaşırken Hasan İnceler'i aradım. Bu cehalet dansı yarışmasında partnerim, adına manowar konseri denilen bu medeniyet balosunda bana eşlik eden, hangi

çatal hangi elle tutulur, bir beyefendi beni dansa davet ederse ona hangi elimi uzatmalıyım, beni o konularda uyaran iletişim ve zerafet rehberim olacaktı. "Ben konser alanının dışındayım, zabıta esnafa göz açtırmıyor, geçen sene kova içinde bira satanlar vardı, onlar kalmamış. Sadece manowar kafa bandı satanlar var, onlar da ağaçların arasından aniden çıkıyorlar, gölgelere saklanmışlar, sen gelirken marketten falan bira alırmısın?" diyor. Manowar konserinin dışı manowar'ın şarkılarında anlattığı ortaçağlı büyücülü ortamlara dönmüş. Kralın adamları işportacı elfleri ormanlarda saklanmaya mecbur etmiş, halk gönül rahatlığıyla fahiş fiyata ılık bira içemiyor. Bir yandan gölgelerde saklanarak manowar kafa bandı alışverişi yapma fikri beni neşelendiriyor, bir yandan üzüliyorum çünkü en yakın marketi bir kilometre kadar geçtim. Birayı her şekilde konser alanının orada bulacağız. Metal konserinin dışında bira satılmaması hayatın doğal akışına aykırı. Yer altı tünellerinde satıyorlardır, civardaki apartmanların apartman boşluklarında saklanıyorlardır, bir yerlerde yirmi liraya satılan bir tuborg şişe vardır. "Bira işini geldiğimde konuşuruz, sen kafa bandı satanlarla pazarlığa başla, ben oraya geldiğimde bandın fiyatının beş liraya düşmüş olması gerekiyor" dedim ve telefonu kapattım. Manowar'ın bir şarkısında dediği gibi: Güç ile öldür / öl, öl.

Konser alanının dışında muntazam aralıklarla dört adet seyyar köfteci

EBRU ÇOK RICA EDİCEM, SİZİN SENE SONU PARTİSİNDE BUNUNLA GÖZÜKÜCEM DİYE KORKUYOSUN, ANLAMİYCAZ MI?

BEN İHTİYACIMI GİDERİYORUM BUNUNLA BEBEĞİM.

ARIYO MESAJ ATIYO TAMAM İŞTE.

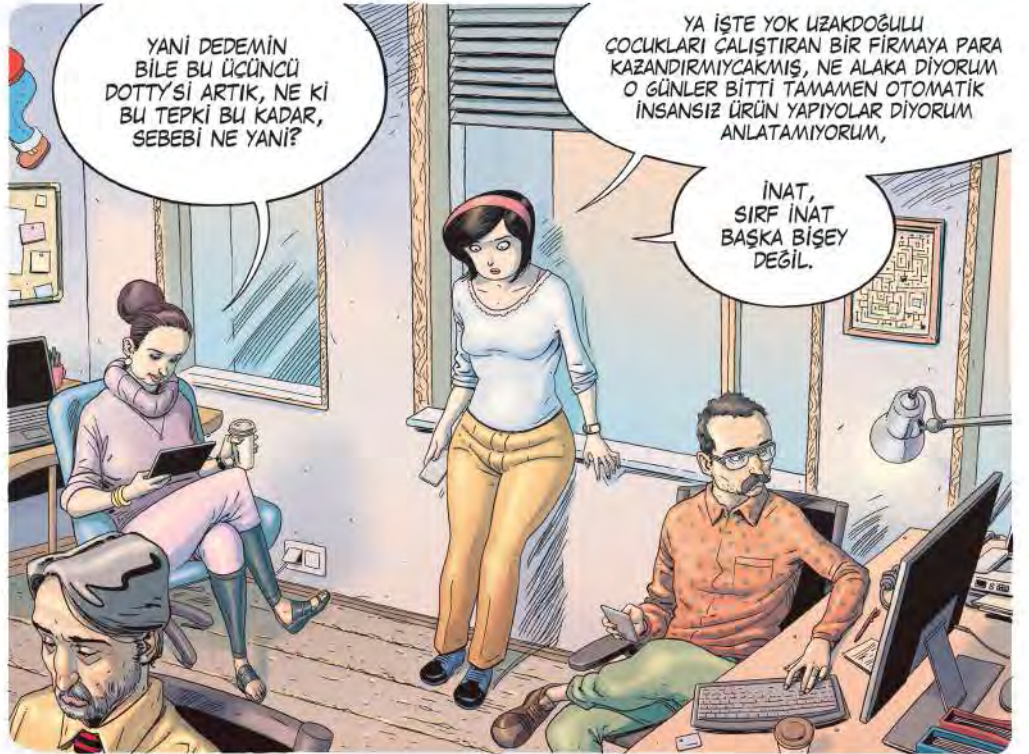

SENİN DIŞINDA TELEFONUMU KİMSENİN UMURSADIĞI DA YOK YANI ONU DA SÖYLİYİM.

BAL GİBİ HERKESİN BİLDİĞİ KONUŞTUĞU Bİ MESELEYDİ AMA KİME ANLATIYOSUN?

YA O DA BOHEMLİĞİ ABARTMASIN KAC YAŞINA GELDİ.

YANI DEDEMİN BİLE BU ÜÇÜNCÜ DOTTY'Sİ ARTIK, NE Kİ BU TEPKİ BU KADAR, SEBEBİ NE YANİ?

YA İŞTE YOK UZAKDOĞULU ÇOCUKLARI ÇALIŞTIRAN BİR FİRMAYA PARA KAZANDIRMIYCAKMIŞ, NE ALAKA DİYORUM O GÜNLER BİTTİ TAMAMEN OTOMATİK İNSANSIZ ÜRÜN YAPIYOLAR DİYORUM ANLATAMIYORUM,

İNAT, SİRF İNAT BAŞKA BİŞEY DEĞİL.

BEN Kİ BİŞEY ALIRKEN İLLA İNCİĞİNA CİNCİĞİNA KADAR İNCELEYEN İNSAN, TUTUP ÖMRÜMDE Bİ MARKAYA GÜVENMİŞİM Bİ ZAHMET SEN DE AZIÇIK ILIMLI OL Dİ Mİ, YAPICI OL.

ŞŞT BAŞLIYO SUNUM!

dizilmişti. En hokkabaz, ayyar kılıklısının yanına yaklaşıp ekmek arası köfte yemek istediğimi bildirdim. Sevindi, köfte ekmek hazırladı. Biraz manowar üzerine konuştuktan sonra "ya buralarda bira satanlar varmış, nerede satıyorlar, tam olarak kim bu insanlar?" diye sordum. "Bira içmeyin abisi, böbreğinize

yazık" dedi. Aniden hırçınlaştığımı görünce bu işin oyun olmadığını, ciddi bir konudan bahsettiğimizi anladı. "Bütün operasyon kafa bantçılar üzerinden dönüyor abi, onlara sorman lazım, "kafa bandı olarak başka ne modelleriniz var, diğer modelleri görebilir miyim?" diye sorarsan ayarlarlar

sana abi" dedi. Olaylar ne hale gelmiş ya, geçen sene buz kovalarında ithal bira satıyordu elemanlar. Belçika birası vardı, alman beyaz birası vardı. Diye düşünürken Hasan İnceler uzaktan kafasında manowar bandı ve elinde ılık biralarla göründü. Manowar grubunun şarkılarda anlattığı atlı savaşçılardan ne farkı var, belki kapri giymiş olmasının dışında. Teşekkürler Hasan.

Devamı haftaya

Üniversite Tercih Rehberiniz (Size özel!)

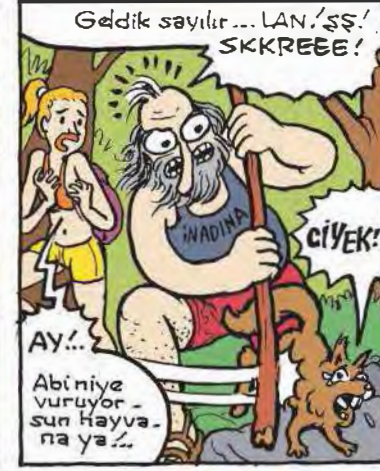
Efendim müsaade ederseniz son söyleyeceğim lafı en baştan söyleyeyim: Üniversite artık lisedir. Ha bunu en son söyleyeceğim nereden biliyorderseniz, yazıyı yazdım sonra baktım tersten yazmak daha iyi olacak, yazdığım yazının son cümlesini aldım en başa koydum.

Bununla "Üniversitelerin eğitim seviyesi çok düştü, birer yüksek liseye dönüştüler," tarzı içi geçmiş ve yaklaşık kırk yıldır papağan gibi tekrarlanan ezberi tekrarlamak niyetinde değilim zira üniversitelerin artık lise olması tüm dünyada geçerli bir durum ve demek istediğim eskiden nasıl herkesin en az lise mezunu olması bekleniyorsa şimdi de herkesin üniversite mezunu olması bekleniyor.

Mesela Eskiden Almanya'da kimsenin yedi sekiz yıldan önce bitiremediği üniversite sistemi kaldırıldı, 3 yıllık lisans bölümleri açıldı. Eskiden kimse gitmiyorken şimdi herkes üniversiteye gidiyor. Amerika'da okullar paralı olduğu için üniversite mezunu azdı. "Fırsatlar ülkesinde" fakirsiz üniversite şansınız yoktu. Sonra birileri bunun güzel bir borçlandırma aracı olacağını keşfetti ve herkese eğitim kredisi vermeye başladılar. Türkiye'deki en kötü üniversiteden on kat daha kötü onlarca üniversite açıldı. Çocuklar ileride CV'lerine yazmasalar daha iyi olacak University of Phoenix, Devry gibi okullardan diploma almaya ve onbinlerce dolar borçlanmaya başladılar. Niye? Üniversite eğitiminin şart olduğu (eskinin lisesi gibi) söylendiği için. Bizde de eskiden herkesin üniversiteye gitmesi beklenmezdi biliyorsunuz ama geldiğimiz nokta bu.

Şimdi bu durum her ne kadar can sıkıcı olsa da artık kaçınılmaz bir gerçek olduğu için maalesef bir üniversite diplomanız olsa hiç fena olmaz arkadaşlar. Peki hangi üniversite, hangi bölüm? E bu konuda da yaklaşık 33 yıldır resmi olarak öğrenciliğini sürdüren benden değil de kimbilir hangi hesaplarla sizi yönlendirmeye çalışan adamlardan tavsiye alacak değilsiniz herhâlde. Şu yaşına kadar hâlâ öğrenci kalmış bir adam olarak tüm hatalarım ve yolda öğrendiklerim ışığında verebileceğim işe yarar tavsiyeler şunlar:

1. Babanız genellikle haklıdır. Onun yazın dediği bölüm aklınıza yatıyorsa yazın.
2. İsmi iki kelimeden fazla olan bölümleri yazmadan önce iki kere düşünün.
3. Yazmayı düşündüğünüz bölüm ne kadar uzun zamandır varsa büyük ihtimalle o kadar zaman daha var olacaktır. "Geleceğin meslekleri," gerçekte, geçmişin meslekleri neyse onlardır, geleceğin mesleği diye ileride işçileri ucuza çalıştırmak istedikleri alanları gazlarlar. Bizim kuşağı önce "geleceğin mesleği işletme" diye kandırdılar, sonra bankacılık sektörü yüz binlerce işletme mezununu asgari ücretle çalıştırdı. Şimdi çocuklara ilkokuldan itibaren kodlama öğretiyorlar, demek ki ileride kodlamacılar asgari ücretle çalışacak. Bu kadar basit.
4. Yazmayı düşündüğünüz bölüm bir bilim ya da alanın "alt dalı" ise, siz ana dalı yazın, sonra yine o alt dalla ilgilenirsiniz. Gidip "suflörlük" bölümüne girmeyin. Tiyatro okuyun, suflör olursunuz yine.
5. Rehberlik öğretmenlerinizin yüzde sekseni rehberlik öğretmeni olarak yola çıkmamıştır, bunu unutmayın. Size gazetelerde televizyonlarda tercihinizle ilgili akıl verenlerin goygoyundansa kafanız karışksa babanızı dinleyin, "Ya baba devir değişti," demeyin çünkü devir mevr değişmedi, eşek sıralığının alemi yok ve Uzamsal Tasarım geleceğin bölümü falan değil, gidin mimarlık okuyun tasarım okuyun, uzamınıza başlatmayın.
6. Çalışmalarına ilgi duyduğunuz ve ders almak istediğiniz bir bilim insanı varsa, yukarıdakilerin hepsini unutun, o neredeyse onun bölümünü yazın, olmazsa gidin misafir öğrenci olarak izleyin.

"Aşk, birine seni yok etme kudreti verip, bunu kullanmama hususunda ona itimat etmektir." – Reşat Nuri Güntekin

● Şu hayatta ilk kez "çok güldüğüm" espri Gırgır dergisinde yayınlanan bir karikatüre ait. 1974. Dünya Kupası.6 yaşındayım. Kupada oynanan maçta Polonya, Şiliyi 8-0 yenmişti. Saçı başı dağılmış, harabolup hırpalanmış bir Şilili oyuncu vardı karikatürde. Ve şöyle diyordu : "SEKİZ ÇEKTİ POLONYA, AMAN BİRAZ KOLONYA !" Nasıl gülünmez, hala daha gülüyorum.

● En olmadı, telefonumda bi sürü ünlü numarası var, minik minik onları satar, gene yolumu bulurum...

● Vicdanı zekâsından fazla adama vahlar olsun şu dünyada, valla bok!

● Peki "Şengenköy" diye pilot uygulama yapılsa, tek köy AB'ye alınsa ya ...

● "Allı turnam, bizim ele varırsan; şeker

söyle, kaymak söyle, bal söyle" nedir Allah lillah aşkına yahu? Turnanın yerinde olsam, inisiyatif kullanıp, bi demlik de çay söylerim! Hayır, türkü mü yakıyosun, serpme kahvaltı mı kovalıyosun, anlamadım ki...

● Özlem şarkı söyletir, hasret türkü yaktırır...

● Nursuzun hakikisi, aynı zamanda aptal. Kendisi umutsuz diye, dünyayı da negatif kodlamakta. Sana ne behey hırbolans, senin "kendini sadece kendinle ölçebilme" dar alanın var. Dünya öyle mi? Dünyanın sekiz milyar adet "umutlanma potansiyeli" var.

● Soyadlarını bana vermeleri şartıyla; Şenolsun, Sütşurup veya Şendiller'den en az biriyle izdivaç yapabilirim...

● Lan ben sosyal medyayı sosyalleşen insanlar sandıydım, meğer medyaymış sosyalleşen...

● Konuşarak yürürken, aniden durup, durduğu yerde konuşmağa devam eden insan beni mahvediyö. Hele tartışırken. Hele tartışırken. Sekizinci tekrarda net ayrılma sebebi! Hareket akışı, kas-kemik devamlılığı kesilince duruyo kafam...

Roben Sarangil

● "Sarı giyince çok arı, böcek geliyo" diye cümle duydum.

● Alakasız biri, arkadaşlarının birini ikide bir bana soruyordu. Arkadaşım, inceden yılmıştı. Bi gün gene sordu. "0, Bulgaristan'da" dedim. Attım. "Aaa" dedi. "Ya" dedim. Sonra gene aradı, "Arnavutluk'ta" dedim. Bildiğin, gözümü kırpmadan yalan söyledim. Sonra tekrar aradım, artık rahatlamıştım: "0, şu an Lüksemburg'da" dedim. "Ne, Lüksemburg mu?" dedi. "Evet" dedim. Sonra bir süre aramadı. Bu kez ben aradım, "0, şimdi Orta Afrika'da" dedim. Yetmedi,

vedatozeniro@gmail.com

"Oradan da Nijer'e geçecek dedim. Misyon bitmişti. Uydurduğum ülkelerin baş harfleri her şeyi anlatıyordu: BALON!! Şimdi yeni macera zamanıydı.

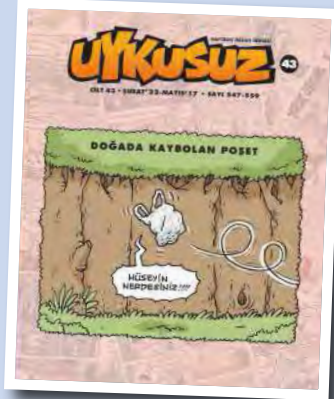
● Don Kişot, cep telefonundan daha büyük buluş. Sancho Panza da şarj aletinden...

● "Hayatın doğal akışına uygun" diye hukuki terim var. Cüppeleri var, ellerinin altında kara ciltli, küçük puntolu ziyade yazı var diye, hayatın doğal akışını da biliyorlar üstat bayanlar, duayen baylar. Hayat bizden sorulur diye mutlu mesut gubarıyorlar! Üç günde bir uyuyup, kafasını rom'la yıkayan adam n'apsın, yaşamasın mı? Akmasın mı kendi meşrebince hayatta?! Hayat bi saniye bile yapay akmadı ki...

● "Alla Beni Pulla Beni" şarkısındaki kızın, sevişme isteğinden sesi incelmış, moral bozukluğu içinde. Diğer taraf tam "OGLAN COĞIĞI", ergen gibi atakta. Yıldızı indiririm, dağı ters yüz ederim, ovayı havalandırırım falan filan. Onu mu diyo oğlum kız? Ba hâlâ..

● Kozalak Ağacı yaptım. Çok beğendim. Gene Yapıcam!

Mustafa Satıcı

Karikatür kitapları, çizgiromanlar ciltler ve daha fazlası uykusuz dükkan'da

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkan.com.tr

Geçirdiği üzücü kaza sonucunda yazılarına bir süre ara vermek zorunda kalan sevgili Engin Ergönültaş'a acil şifalar diliyoruz.

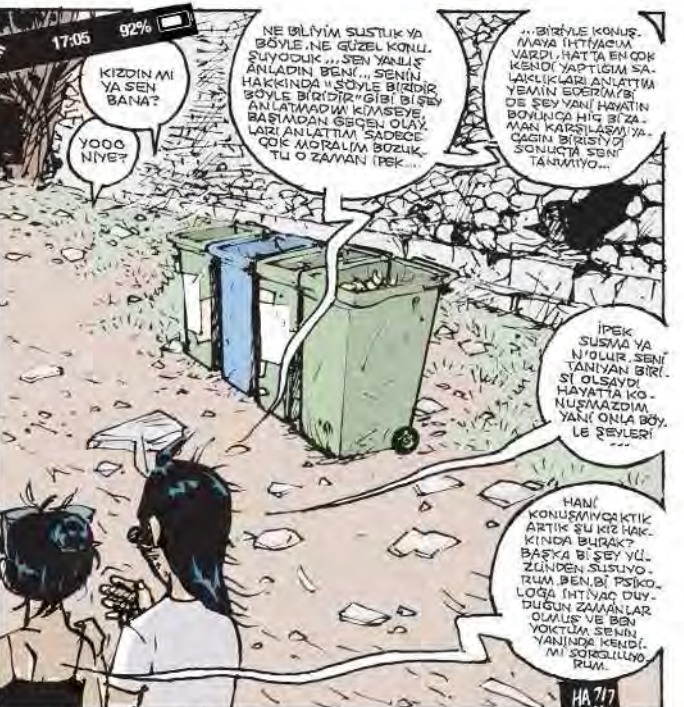
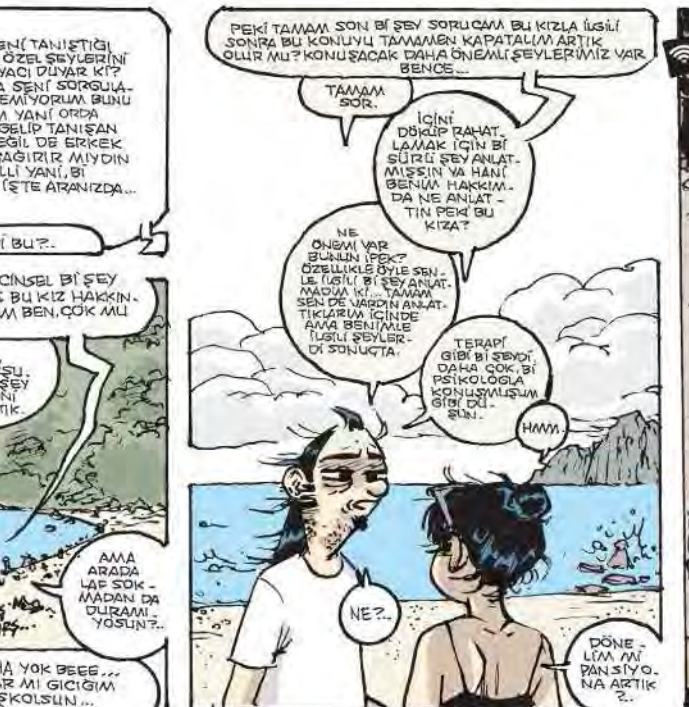

nisan hakan

Çarpışma İpek & Burak

Yazan: 4. Zeynep OKY

Devam edecek.

CEM GÜVENTÜRK

ÖMER GÖKSEL

Bİ HAREKET DENİYORUM

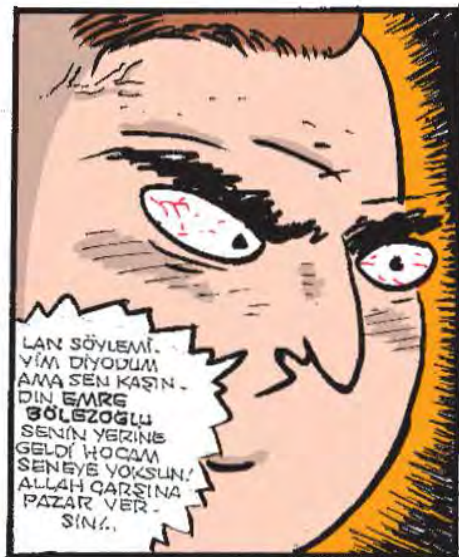

KÖTÜ DÜŞÜNCELERİ KAFAYA TAKARAK ZAYIFLAMA HAREKETİ

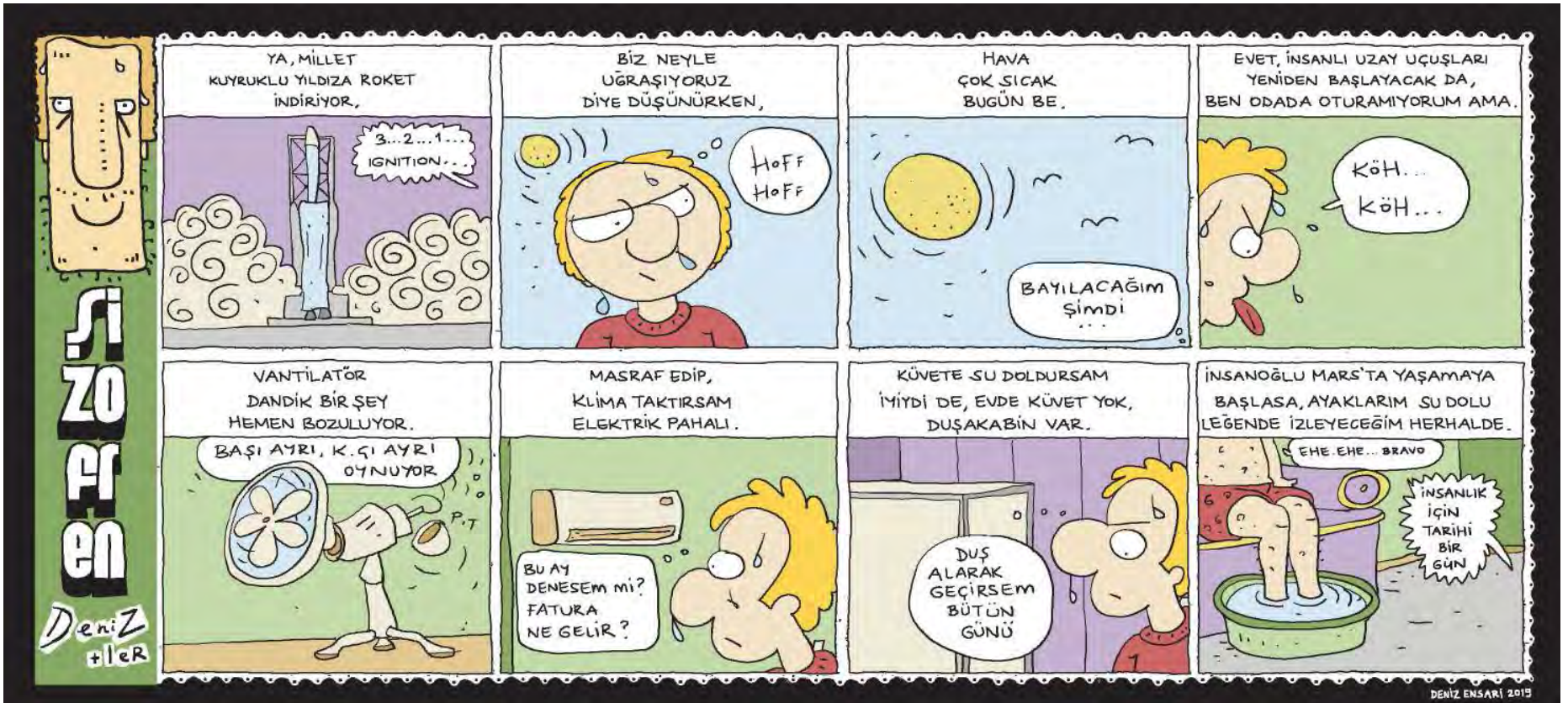
Fenerbahçe Sportif Direktörü Damien Comolli, LinkedIn'de alt yapı hocası ilanı verdi...

- Uefa Pro Lisans ?
- Üst seviye futbol bilgisi ✓
- Deneyimli ✓
- İletişim becerisi ✓
- Yüksek.

ÖZER AYDOĞAN

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Temmuz 2019 | Sayı: 621

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

